

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Manastîrlî Alexandr, împotriva sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 12 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 iulie 2014, în cauza penală în privința lui

Manastîrlî Alexandr Dmitri,

născut la 28 ianuarie 1951, originar și domiciliat în r-nul Ceadâr-Lunga, s. Cazaclia, str. Lenin 131

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 23 ianuarie 2013 - pînă la 12 iunie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 04 iulie 2013 - pînă la 10 iulie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 26 noiembrie 2014 - pînă la 04 februarie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 12 iunie 2013, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Manastîrlî Alexandr a fost condamnat în baza art. 251 Cod penal la amendă în mărime de 750 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere la întreprinderi, instituții și organizații pe un termen de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Manastîrlî Alexandr, activînd în calitate de președinte a CP „Agrocazaiac” și, fiind în conformitate cu art. 200 alin.(12) Cod fiscal, persoană responsabilă pentru păstrarea bunurilor și anume: 43 000 kg de floarea soarelui, în sumă de 215000 lei și 119 850 kg de porumb, în sumă de 239 700 lei, recolta anului 2011, în total marfă în sumă de 454 700 lei, care au fost sechestrate de către

Inspectoratul Fiscal de Stat UTA Găgăuzia, în baza actelor de sechestrare cu seria AS 0007251 din 13.09.2011 și AS 0007255 din 06.10.2011, în perioada 19.09.2011–21.09.2012, ilegal, a realizat bunurile nominalizate unor persoane terțe, prin ce a cauzat bugetului public național prejudiciul în sumă de 454 700 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu excluderea pedepsei complementare – *privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere la întreprinderi, instituții și organizații*, pe motiv că instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea sa, comportamentul pînă și după comiterea infracțiunii, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră în raport cu fapta comisă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 iulie 2014, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de inculpat.

5. În motivarea soluției instanța a menționat, că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în modul corespunzător, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în prevederile art. 251 Cod penal.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța a conchis că aceasta corect a fost individualizată de către instanța de fond care a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum că infracțiunea comisă de inculpat este legată de activitatea acestuia care fiind în exercițiul funcției sale de președinte al CP "Agrocazaiac", de scopul pedepsei penale, fiindu-i corect aplicat și pedeapsa complementară.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul Manastîrlî A., care fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie scutit de la achitarea amenzii, deoarece starea materială este grea, în urma accidentului rutier a decedat nepoata, iar nepotul Lungu A. a rămas la întreținerea sa, care s-a ales cu amputarea ambelor picioare, fiind invalid de gradul I, prin urmare necesită cheltuieli considerabile.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra

recursului ordinar declarat de inculpat, menționând că recurentul nu a invocat nici un temei pentru recurs prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, prin urmare a solicitat inadmisibilitatea recursului declarat, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă ca temei de recurs pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificînd legalitatea hotărârilor atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că acest temei nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Astfel, instanța de recurs consideră, că în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, concluzionînd că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpatului, instanța de fond echitabil a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevînd în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuiază răspunderea, examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzute de art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, corect menționînd că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea acestuia sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere la întreprinderi, instituții și organizații.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanțele de judecată au avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 251 Cod penal, prevede pedeapsa cu *„amendă în mărime de la 1000 la 1500 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani”*.

Reieșind din categoriile de pedepse aplicate persoanelor fizice, prevăzute de art. 62 Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în sistemul de clasificare a pedepselor, este printre cele mai ușoare, totodată, sancțiunea art. 251 CP, prevede și pedeapsa închisorii, însă instanța a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului (Manastîrlî A.) este posibilă fără privarea acestuia de libertate.

Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de fond (750 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere la întreprinderi, instituții și organizații pe un termen de 1 an) și menținută de cea de apel, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, proporțională prejudiciului cauzat

precum și luând în considerație circumstanțele atenuante stabilite.

Totodată instanța de recurs reține că argumentele invocate de recurent referitor la faptul că acesta urmează a fi scutit de la achitarea amenzii, instanța le respinge ca fiind inadmisibile și menționează că aceste motive nu au fost invocate în apel, iar potrivit art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Astfel, cele nominalizate sunt în contradicție cu prevederile art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală, iar în situația în care temeiurile date nu au fost invocate în apel, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica aceste temeiuri în procedura recursului ordinar.

Având în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de fond care a fost menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectele invocate, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Manastîrlî Alexandr, împotriva sentinței Judecătoriai Ceadâr-Lunga din 12 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 iulie 2014, în cauza penală în privința lui *Manastîrlî Alexandr Dmitri*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 26 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti